

omma loma eest hoolt taimeks, ja kõhhe abbi
otsiks, kui ta tüneb temmal wigga olle-
wad. Sepärrast tahhan ma praegu piasut
fesi teile teada anda, kuidas hobbose tömme
eest woid hoida, ja mis nou siis tulleb pid-
dada, kui hobbone haigeks jääb. Ei ma
tahha muud abbi nimmetada, kui nisuggust,
mis iggaüks tallo mees hõlpsaste ja ilma su-
re kullota jouab sada. Kui se siis ka igga-
ford ei aita, siis se mitto ford heaks tulleb,
ja ellades kahjo ei te. Wotke sepärrast sed-
da õppetust hea melega wasto.

Reigeennamiste on tarwis, et hobbose
hästi sawad üllespetud ja sõdetud. Se olli tun-
namullo selgeste nähha, et se tõbbi ei hakkand
rammus hobbosepeäle ni usinaste, kui lahja ja
rammoto hobbose külge, ja kui ta ehk kül-
hakkas, siis ommeti se rammus hobbone
joudis wastopaäna ia sai mittoford terweks.
Sumbund ja leppastand heino ei süüni ella-
des

des hobbose anda. Murretssego iggaüks, ni
paljo kui ta jouab, omma lomale head sünd-
sawa toit, ja ärgo olgo ilma asjata ahne
wilja toidoga. Hea selge kaer on hobbose
keige sündsam toit ja parrem kui jahhojoma-
aeg. Ka kandko iggaüks hoolt et hobbose
iggapäärw rohkeste ja õigel aial sawad jo-
detud, ning andko head puhkast wet neil ju-
hallikast, ehk jöest, ehk heast kaerust. Mud-
dane soo wessi, ehk seisnud sumbund hai-
soga wessi, ei kolba mitte. Selle läbbi ep
se tõbbi hakkab ja saab woinust, kui pal-
lawa poudse aial hobbose jannus seisw. D,
ja ehk kussagil wet ei leia, ehk hädda pä-
rast muddast wet pearwad joma. Ka on se
hea, kui kuitwa kõrge rohho ma peäl hob-
bose karias käiwad, ja mitte maddala raba-
ha ehk so ma peäl. Keitis paitus, kus mad-
dal karja ma, so ja paks mets liggi olli,
seäl olli ka hobbose tõbbi raskem, ja surri